

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Să nu ucizi!

Porunca a cincina dumnezească, pe care a scris-o Dumnezeu, între tunete și fulgere, pe lespede de piatră de pe muntele Sinai, e limpede. Ea sună astfel: „să nu ucizi!“ Să nu ucizi cu cuțitul, cu ștreangul, cu glonte, cu un cuvânt nici într'un fel.

De câteva zeci de ani încoace a început a se săvârși, mai întâi la popoarele mai culte, pe urmă și la noi, un nou fel de omor și de ucidere. Mame ticăloase, cari voiau să scape de greutatea purtării sarcinii, de durerile nașterii ori de necazurile împreunate cu creșterea copiilor, au început a-și omori fatul încă în pântec, sau, cum se spune pe domnie, a-și produce avort, ca astfel să-l arunce din pântec înainte de vreme.

Intrebarea e că oare aceasta nu este ucidere, nu este omor? Oare Dumnezeu a făcut, pe muntele Sinai, deosebire între omor și omor, ori între omor de om mare și copil?

Noi, pe sânt știm, nu s'a dat decât o singură poruncă: „să nu ucizi!“ Iar în această poruncă nu se face deosebire între uciderea omului mare ori a pruncului, ci se spune să nu ucizi om, iar omul este om, dela zămisirea lui în pântecul mamei sale, deși nu este încă pe deplin dezvoltat.

Așadar mamele acelea cari se ating de rodul pântecului lor și-lucid, într'o formă ori într'alta, păcătuiesc împotriva poruncii a cincina dumnezească șiucid om.

Această ucidere, acest omor până acuma era oprit prin legile țării noastre. Mamele, cari erau părte că au făcut acest lucru, erau aspru pedepsite.

Acum e vorba să se aducă o nouă lege, codul penal, care să nu pedepsească pe aceste mame ticăloase și neciastite. Articoll 480—483 ai acestui proiect de lege spune adecă lămurit că avortul este permis, dacă un medic este de părerea că se poate face. Ei bine, câți medici nu sunt astăzi, nu numai dintre jidani ci, durere, și dintre creștini, cari sunt în stare să-și vândă sufletele pentru banii lui Iuda! Dacă între toate tagmele, până și între preoți, sunt oameni de nimica, apoi între medici să nu fie? Și vine un medic și spune că el este de părerea să se facă avort, și se face avortul și se omoară un om, și încă unul nevinovat.

Intrebarea e că putem-ne noi în voi la așa ceva? Putem noi permite ca, într'o țară creștină — a cărei deviză este: „nihil sine Deo“, adecă nimic fără Dumnezeu — să se aducă o lege care să îngăduie omorul?

Ar fi aceasta o palmă grozavă pentru noi, ar fi cea mai mare rușine, cea mai mare ticăloșie!

Noi creștinii uniți nu o putem admite aceasta. Am protestat și vom protesta împotriva acestei crime. „Agru“-l nostru și „Astru“-l și „Reuniunile noastre de femei“, și anume 450 de de astfel de reuniuni, au protestat cu toată hotărârea împotriva acestor articole. La acest protest ne alăturăm și noi, ca gazetă cu un trecut de 18 ani, dimpreună cu toți cetitorii noștri. Iară acești cetitori, suntem siguri, vor face propagandă și între ceilalți oameni de bine din satele lor și astfel cu toții împreună vor protesta, dacă li-se va cere, din partea „Agru“-lui ori a „Reuniunii Femeilor“, împotriva acestor articole.

Ca creștini și ca români noi nu ne putem învoi la uciderea rodului pântecului femeilor noastre; nu putem lăsa să ni-se rărească neamul ca în Banat; nu putem îngădui ca o astfel de lege să poată fi votată de Casele Legiuitoare.

Rugăm pe Domnul Ministru de Justiție să șteargă acești articoli din proiectul de lege, iară pe senatorii și deputații creștini să nu voteze astfel de articoli.

Un catolic chinez

care pune lumea în uimire prin faptele sale cele bune

Marele ziar vienez „Reichspost“ are, într'un număr din Ianuarie, un articol, care cu adevărat ne poate pune pe toți în uimire. E vorba în acel articol de catolicul chinez Lo Pa Hong, care a implinit anul trecut 60 de ani de viață și a fost sărbătorit cu acel prilej de întreaga China.

Acest Lo Pa Hong își are obârșia dintr'o vache familiei catolice chinezească și a fost, în cursul vieții sale, apărătorul și acutitorul dela moarte a sute și mii de misionari catolici. Astăzi el este directorul general al uzinelor electrice și de apeduct din orașul Shanghai.

El s'a căsătorit cu o chinezoaică și este tatăl a 9 copii.

Chinezii sunt vestiți pentru duhul lor de răzbunare. La Pa Hong însă nu si-a răzbușat niciodată de cănd trăește.

Un director păgân care l-a acuzat că ar fi omorât copii și că ar fi falsificat bani, a orbit. Lo Pa Hong a mers la el, l-a ajutat, i-a vorbit atâta vreme despre Isus și despre religia catolică, până acel director s'a hotărât să primească botezul.

Lo Pa Hong se împărtășește zilnic și face pe ministrantului la sf. liturghie. (Ministrant se numește băiatul care dă răspunsurile la sf. liturghie preoților romano-catolici).

În anul 1912 el a adunat de pe drumuri pe un nenorocit plin de bubă și de puroi, de care au fugit până și medicii. Ii dă de mâncare, îl îngrijește și-i leagă rănile până în ziua de astăzi, cu mâinile sale proprii.

Tot în acel an a cumpărat un teren pentru spital, a cerșit pietrele dela oraș și a zidit un spital pe șpesele sale proprii. Astăzi are deja 20 spitale și case de adăpost, toate zidite pe banii lui și din cerșit. Într'o astfel de casă își are adăpost 2000 de fete nenorocite, răscumpărate de el dela negustorii de carne vie, fete fugite dela părinți, altce fugite de prin tinuturile primejduite de eutrămure și de potopuri de apă.

Are un azil pentru 200 ucenici de meserii, un azil pentru 200 sărași, alt azil pentru 400 orbi (în China orbii sunt scoși din societate) și un azil pentru 400 copii mici aruncați ori părăsiți de mamele lor proprii.

Dar Lo Pa Hong nu se mulțumește nici cu atâta. Fiind el președintele acțiunii catolice din China (un fel de Agru), trimite în fiecare duminică 50—60 de mireni pe sate, ca să propovăduiască evanghelia lui Hristos.

El însuși cercetează temeițele, mângâie pe cei osândiți la moarte, merge chiar pe acasă sărușă cu aceia pe care-i duce la locul de osândă pe cei osândiți la moarte, îi mângâie fără de încetare și pe cei mai mulți li și botează. Într'un singur an el a botezat sub apa botezului nu mai puțin de 1600 păgâni.

În anul 1931 a scăpat dela exproprierea pământurilor misiunii catolice din China.

Un călugăr ieșuit a recunoscut despre acest om cu adevărat creștin că face mai multă ispravă decât 50 de călugări.

Citind aceste șire, mi-am zis: Pe câți creștini va hi nu i-a rușinat acest chinez catolic! Cei mai mulți dintre noi nu suntem vrednici nici să-i destăgăm curelele încălțămintelor acestui chinez!

Oare la noi când se va ivi un Lo Pa Hong?

Tălcuirea evangheliei duminicii

Duminică I. din postul mare,
(Ioan I. 44 - 52).

În Duminică întâie din postul mare ni-se ceteste evanghelia despre chemarea la apostolie a lui Filip și a lui Natanail.

44. „In vremea aceea vrut-a Isus să meargă în Galileea și a aflat pe Filip și i-a zis lui: Vino după mine!
45. Și Filip era din Vitsaida, din orașul lui Andreiu și al lui Petru.”

Isus se afla în Vitavara sau Vitania, în partea dinspre răsărit a Iordanului, în orașul în care boteza sf. Ioan Botezătorul. Aici Ioan și Andreiu, ucenicii înaintemer-gătorului, auzind dela dascălul lor, că Isus este Mesia cel făgăduit prin 11 proroci, urmară și i-se făcură ucenici. Andreiu aduse și pe fratele său Simion și-l înfățișă lui Isus, care-l primi și pe el în numărul ucenicilor săi și-i dete numele de Kefa sau Petru. Mântuitorul însă nu ia cu sine pe acești ucenici, ci-i lasă să-și vadă de meseria lor, care era pescuitul, iară el își alege și alți ucenici. Abia mai târziu îi cheamă să-i urmeze, dupăcum am văzut în evanghelia a doua după Rusalii.

A doua zi după plecarea din Vitavara, pe când mergea în Galileea, Isus întâlnește pe Filip. Nu ne spune evanghelistul că i-ar fi grăit multe, ci numai atât: „Vino după mine”. Dar adaugă sf. evanghelist Ioan, că Filip era din Vitsaida, din orașul lui Andreiu și al lui Petru.

Vitsaida este cuvânt jidovesc și înseamnă „casa vânătoriei sau a pescuitului” și era o cetate mai mică pe țărmurii de miazăzi ai lacului Genezaretului, nu departe de Kapernaum, numită și Vitsaida Galileei.

46. „Aflat-a Filip pe Natanail și i-a zis lui: Am aflat pe acela, de carele a scris Moisi în lege și prorocii, pe Isus, fiul lui Iosif, carele este din Nazaret.”

Așa e de scurtă istorisirea sf. evanghelist Ioan, încât nu ne spune dacă după chemarea lui Filip Isus ar mai fi vorbit ceva cu el ori ba. De aceea putem să presupunem că așa de mare înrăurire a avut asupra lui Filip întreagă făptura, dar mai cu seamă ochii Mântuitorului, încât acesta, încă în ziua, aceea întâlnindu-se cu un prietin de al său, cu Natanail, i-a spus cu mare bucurie, că a aflat pe acela, de carele a scris Moisi în lege și prorocii, pe Isus fiul lui Iosif, carele este din Nazaret. El îi spune ceea ce a auzit, că adecă acela ar fi Isus, fiul lui Iosif, din Nazaret, cu toate că Isus era de naștere din Viflaim. Iară sf. evanghelist Ioan ne redă vorbele lui Filip întocmai, fiindcă cetitorii săi erau în măsură de a cunoaște cele întâmplare. Cuvântul Natanail înseamnă „darul lui Dumnezeu”, iară acest Natanail nu este altul decât apostolul de mai târziu Bartolomeiu, care se mai numea și Natanail, fiul lui Tholmai.

47. „Și a zis Natanail lui: Din Nazaret poate fi ceva bun? Zis-a Filip lui: Vino și vezi!”

Se vede că Natanail știa ceti și astfel cunoștea cele ce s'au scris despre Isus în legea lui Moisi și de către proroci, și că el prin urmare aștepta cu nerăbdare venirea sa. Chiar de aceea îl întreabă pe Filip, nu că doară n'ar crede, ci pentrucă îi venea să se îndoiască: „Din Nazaret poate fi ceva bun?” Nazaretul era un orașel atât de mic și de nelsemnat, încât

lui Natanail nu i-se părea ca tocmai de acolo să vină mult așteptatul Mesia. La asta-i răspunde Filip, scurt și cuprinzător: „Vino și vezi!”, adecă, vei vedea tu ce om este acela, ce mare înrăurire are el asupra oamenilor, așa că, văzându-l, orice îndoială va ieși din sufletul tău. Natanail se vede că n'a stat mult la îndoială ci a plecat numai decât cu Filip pentru că să-l vadă pe Domnul.

48. Și a văzut Isus pe Natanail venind către dânsul, și a zis: Iată cu adevărat Israelitan, întru carele viclesug nu este. 49. Zis-a Natanail lui: De unde mă cunoști? Răspuns-a Isus și i-a zis lui: Mai înainte până nu te-a chemat Filip, când erai sub smochin. te-am văzut. 50. Răspuns-a Natanail: „Rabbi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Izrail.”

Istorisirea evanghelistului întru atât este de scurtă și de limpede încât aici nu mai avem ce adauge. Atâta numai că Natanail se afla, înainte de a fi venit la el Filip, în grădina sa sub un smochin. Că ce o fi făcut și la ce s'o fi gândit acolo Natanail, evanghelistul nu ne istorisește, dar trebuie că o fi făcut ceva lucru mai mare, ori s'o fi gândit tocmai la apropiata venire a Domnului. Chiar de aceea, când aude din gura Mântuitorului că el a stat sub smochin, vede că cel ce sta înaintea lui nu este om ca oamenii de aceea și zice: „Rabbi, adecă învățatule, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Izrail.” Prin aceste cuvinte pe cari se vede că Spiritul Sfânt i-le-a șoptit, el mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu adecă Mesia cel făgăduit prin Moisi și prin proroci.

51. Răspuns-a Isus și i-a zis lui: Pentrucă am zis ție, că te-am văzut sub smochin, creși: mai mari decât acestea vei vedea. 52. Și i-a zis lui

Foița „UNIRII POPORULUI”

Dragostea de pământ la romani și la români

de Ioan Pop-Retegau

Poezii noastre cei mai de renume au aflat destule cuvinte de a admira natura cea liberă și viața câmpenească. Mai la ficcare din ei află versuri mișunate, cari arată iubirea cea mare ce o au față de câmp, munți, văi și față de viața cea simplă sătenească.

Astfel găsim în poetul Zamfirescu, în poezia „Echo”, eternizată (memorată) viața fericită a păstorilor:

„Am o turmă foarte mică,
Dar cu dânsa-s mulțumit,
N'am nevoie de nimică,
Mă pot zice fericit.”

Nu gândesc la avușie,
Nici la nume sunător,
Numai cerul să mă ție,
Liniștit voiesc să mor.”

În această vale mută
De nimic nu sunt lipsit,
Viața mea fiind plăcută,
Eu sunt foarte mulțumit.”

O, voi, care cu mânie
Soartea voastră blăstămați,

De vreți bine să vă fie
În aceste văi intrați.

Că'n oraș, dacă vreodată
Vre-un bine voi simțiți,
Vine timpul altădată,
Când, cu plâns îl răsplătiți!”

Apoi Hașdeu (învățatul român), prinzând cu ochii spiritului viața orașelor și a satelor, exclamă, în poezia „Muntele și valea”:

„Priviți, priviți aceste văi,
De râulețe și de căi,
De busuioace și de clăi,
Brodate ca un curcubeu:

Se scaldă struguru' 'n lumină
Și iasă mierea din albină
Și tot e plin de Dumnezeu!”

Apoi exclamă:

„Poporul, care geme jos
E singur valea roditoare
Ce-i dat să crească grâu și floare,
Bun și frumos!”

Iar, Alecsandri, veșnic voiosul Alecsandri, descrie „O noapte la țară” astfel:

„Frumoasă e câmpia cu dulcea-i liniștire
Pentru acel ce fuge de-a lumii amăgire,
Pentru acel ce caută un trai mai n'nseninat,
Plăcut, plăcut e ceasul de griji n'ntunecat
Și dulce e viața ce curge lin, departe
De-al omenirii sgomot, de-a ei fumuri
[departe!”

Tot Alecsandri e atât de încântat de viața câmpenească și de „Lunca” lui „din Mircești”, încât o descrie în versurile:

„Luncă, luncă, dragă luncă! rai frumos
[al țării mele
Mândră 'n soare, dulce 'n umbră, tainică
[foc de stele

Umbra ta răcoritoare, adormindă,
[parfumată
Stă aproape de lumină, prin poiene tupilate
Ca o sindă pânditoare de sub arbori înfloriți
Ea la sânul ei atrage căldătorii fericiți
Și-i încântă și i îmbată și-i aduce la uită
Prin o magică plăcere de parfum și
[de cântat
Căci în tine, luncă dragă, tot ce are suflet, gră
Tot șoptește de iubire în frumoasa lună Mă

Tot Alecsandri descrie în poezii frumoase aproape toată mușca țării. Iată d. e. o teva versuri din „Secerișul”:

„În cel lan cu spicuri 'nalte au intrat
[secerători
Pe când era încă urmă de răsufiul aurorei
Toți, privindu-i de departe, par'că 'nnoai
[n galbin răs
Fetele fără ștergare și flăcăii fără br
Secera, craiu nou de moarte, mereu
[spicul că
Prepelița își ia pui și se duce; lanul sc
Iar în urmă holda mândră, răsturnată
[în buclă

Adevăr grăiesc vouă, de acum veți vedea ceriul deschis, și pe ingerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se pe Fiul omului.

Așadar Isus îl laudă mai întâi pe Natanail pentru credința sa, apoi îi făgăduiește că va vedea de aici înainte minuni și mai mari decât acestea, și apoi întorcându-se către toți cei de față, le zice: »Adevăr grăiesc vouă, de acum veți vedea ceriul deschis, și pe fiul lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se pe Fiul omului.

Sfânta Scriptură a Vechiului Testament descrie cu aproape aceleași cuvinte visul care i-s'a arătat patriarhului Iacob, iar de altă parte Domnul l-a numit pe Natanail numai cu câteva șire mai înainte izraelitean adevărat, adică urmaș adevărat al lui Iacob. E deci aproape sigur că Isus a avut în vedere această arătare a lui Iacob. În visul acela Iacob a văzut o scară, pe care se suiau și se pogoreau ingerii, ceace a însemnat, că Dumnezeu este în legătură veșnică și neîntreruptă cu credincioșii săi, ajutându-i neîncetat prin servitorii săi cari sunt ingerii. Cu aceste cuvinte așadar Mântuitorul a voit să arate, că deodată cu venirea lui Mesia iarăși se restabilește vechea legătură dintre Dumnezeu și oameni; că ceriul de aici înainte este deschis pentru oameni și astfel ei pot să intre în el. Ingerii, cari se suie și se coboară pe Fiul omului, arată că El este trimisul lui Dumnezeu și că învățăturile sale sunt adevărate.

»Fiul omului« se numește Isus pentru că lui Dănilă prorocul i-s'a arătat Mesia pe norii cerului în formă de fiu de om. Și de fapt e foarte bună aceasta numire I., pentru că Isus a fost om adevărat, având trup pătimitor asemenea nouă, 2., el este fiul lui Adam, dar pe când prin Adam s'a întors omenirea de către Dumnezeu, prin Fiul omului adică prin Isus i-s'au deschis din nou ușile raiului și o-

menirea iarăși s'a întors la Domnul Dumnezeu său. 3. Pentru că a primit dela Tatăl mărire; fiind adică fiul lui Dumnezeu este și întemeietorul unei împărății cerești, care nu va mai avea sfârșit.

* * *

Pe Natanail l-a văzut Domnul sub smochin, unde se vede că ceva bun a trebuit să făptuiască, de aceea i-a spus cuvintele: »Iată cu adevărat Izraelitean, întru care vicleșug nu este! Oare despre tine se pot spune cuvintele acestor? — Natanail, îndată ce a văzut că Isus cunoaște până și gândurile ascunse ale oamenilor, i-a zis: »Rabbi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Izrael. Noi de câte ori n'ar trebui s'o recunoaștem aceasta și n'o facem! — »Din Nazaret poate fi ceva bun?« Să nu desprețuim pe nimenea, pentru că nu putem ști, ce gânduri are Dumnezeu chiar cu cel mai nebagat în seamă om. Ori, nu din Nazaretul nebagat în seamă a ieșit însuși Mântuitorul lumii, Hristos?

Părintele Iuliu

O adevărată minune. La Konnersreuth în Germania fata Teresa Neumann nu mânăncă de ani de zile absolut nimica, afară de sf. împărtașanie, pe care o face zilnic. Acestel fete i-se fac pe trup, în fiecare vinere, ranele Domnului, pe mâni și pe picioare, pe frunte și pe piept, are dureri cumplite cu acel prilej și vederii cu adevărat minunate. În aceste vineri ea vorbește de multeori în limba evralcă pe care a vorbit-o Mântuitorul înainte cu 1900 de ani. Ea stă sub stricta supraveghere a preoților și a laicilor credincioși. Primește zilnic vizite din toate părțile lumii. Și cu toate acestea biserica catolică încă nu a declarat că aceasta e minune.

La 40 de km. înălțime. Din Capitala Rusiei s'a trimis următoarea știre. Un balon a fost ridicat săptămâna trecută spre înălțimile boltei cerești și a atins înălțimea de 40 km. Măsurătoarele care a fost așezată în balon, arată că la acea înălțime e un frig de minus 43 de grade.

† Păr. Dr. Anton Gabor

În ziua de 19 Februarie a murit păr. Dr. Anton Gabor, dela Iași, în vârstă de abia 52 ani.

Știrea aceasta ne-a umplut de mare jale cu atât mai ales că păr. Gabor fusese la Blaj, de curând, cu prilejul congresului „Astru“-lui, și cu puțin înainte, venind dela congresul „Agru“-lui.

Cu păr. Gabor a intrat în mormânt unul dintre marii sprijinitori ai presei catolice din România. El a fost întemeietorul și redactorul revistelor „Sentinela catolică“ și „Lumina Creștinului“ dela Iași. Tot el a fost și întemeietorul „Presei Bune“ dela Iași, precum și redactorul „Almanahului Presei Bune“. Broșurile acelea multe și bune dela „Presă Bună“ la Iași prin sărugița și oboșala păr. Gabor au apărut. Lui i-se poate mulțumi și gândul bun, de a fi întemeiat și marit tipografia Presei Bune dela Iași. Tot Sf. Sa a predat „Sentinela Catolică“ dlui prof. Frollo la București, care o scoate acumă contopită cu „Farul Nou“. A abzis așadar de acest fat al său drag cu gândul ca să se facă o singură gazetă catolică săptămânală pentru săturari, din care să se desvoalte pe rând mult așteptatul ziar catolic din România.

Văzând, ce mare rău fac bisericii bolșevicii în Basarabia, păr. Gabor a înființat anul trecut o tipografie în Chișinăul Basarabiei. Și cum îi ruga pe cititori în „Lumina Creștinului“, să contribuie după putință, pentru înzestrarea acestei tipografii! Și cum făgăduia rugăsimii pentru toți ceie contribuiau cu obolul lor pentru înzestrarea acestei tipografii!

La congresul „Agru“-lui cine era totdeauna de față, cu sfatul și cu propunerile! Cine era gata totdeauna pentru coalucere, cu noi greco-catolicii! Și, fiind om sărac, de câte ori nu-mi spunea că-și cheltuiește cei din urmă bani, numai să se facă treabă.

Și se preot bun eral! Am stat o lună ca oaze pe al episcopiei catolice din Iași, și ne evsam chiliile aproape una de alta. Cât murea

Se ridică 'n snopi de aur, se clădește 'n [jumătăți].

În acest fel vorbesc toți scriitorii noștri mai de valoare, poeți și nepoeți, ridicând în slavă viața cămpănească și ocupațiunile sătenesti — după cum făceau și străbunii noștri.

Pînău, unul din cei mai învățați romeni, căsăd vorbesc despre timpurile căsăd generalii lăsau plugul pentru a lua conducerea armatelor, iar — după învingerea dușmanului — părăseau sabia, pentru a prinde coarșele plugului, Pînău zicea cu izima plină de mulțumire, că atunci pământul se mândrea de a fi lucrat de mâini victorioase și consulare (de consu). Se și cunoștea pământul cultivat de stăpâni și selavi. Azi încă se c. noște pământul lucrat de stăpân de pământul cultivat de slugi.

De aceea a zis și înțeleptul **Benjamin Franklin**: »Cine vrea să se înalțească din economie — să țină țesăși de coarnele plugului.

Străbunii noștri, precum am văzut, se mândreau a ținea de coarnele plugului, dar le și rodeau țarșile. Frunțasii satelor noastre facă spun cu mândrie că sunt plugari și cu fală mână boni la pug:

*„Hais hol cea ho boureani
Hai la brasdă, Suriani!“*

Și boni îl ascultă și trag unde spun ei, numai căt nu pot povesti împreună.

Romul, întemeietorul cetății eterne, a Romei, întemeie colegiul celor 12 preoți ar-

vali, înconștați cu spice de grâu; acestia jert-teau zeilor cele dintâi roade ale pământului, cerându-le recoltă bogată.

Preoții noștri de azi încă aduc Dumne-zeului celui viu jertfă de pâne și de vin, sau de pâne și de struguri. Ei încă își beseu-văstă țarina, în Rusale ori la înălțarea Dom-nului, și cer vreami priceșite, sămânțurilor, iar fetele cele surate — până preoții își îm-plinească funcția la țarină — adună spice de grâu curat și împletească din ele cununi, cari se pun pe frunțele mirilor, când se cunună.

Fondatorul Romei, **Romul**, dete locuș în-tăiu locușitorilor dela țară, sătenilor, privindu-i și umblând cu ei ca cu frunțea cetățenilor și — drept dovadă despre aceasta — le incre-dință paza celor mai avute părți (cartiere) ale orașului.

Iată de ce eu fală se numește săteanul nostru, plugerul, până în ziua de azi „țalpa țării“ — fundcă așa era numit și așa era luat în seamă din străbuni și aceasta m'a uitat o nici:

*„Când purta în grea robie — jugul greu,
Căci credea'n a sale brațe — și'n veșnicul
[Dumnezeu,
pe care*

*„L-a chemat ca să-i ajute — și a venit
Și din lanțuri inimice — brațele i-a sloboșit.“*

După ce Romul întemeie cetatea eternă, spre a face pe romanii să se așeze la un loc și să părăsească viața nomada — la care țineau la început atât de mult — împărți între dășii pământul și-i îndemnă să-l lucreze.

Și — uitați-vă, oameni buni: cum făcu părintele romanilor la început, așa facem noi, romanii, până în ziua de azi — înțeleg omenii cei cu cocoteală: de-am avea moșioară căt de mică și copii căt de mulți, la toți le facem parte din ea, căci bine știm că până când au copiii noștri un petec de pământ sunt legați de acela, nu pot zice că nu au nimic, nu sunt siliți să rătăcească prin neagra străinătate,

*„unde n'ai soră, nici frate,
nici un om cu direptate“,*

nu sunt siliți a lua lumea 'n cap; sunt legați prin petecul de pământ de satul lor, de neamurile lor, sunt moșteni — nimenea nu le poate arunca vorba: *ventură*.

Fiecare cetățean roman primea două ju-găre. Cuvântul jugăr este în uz în graiul nostru român ardelenesc și încă chiar în înțelesul în care era în graiul vechilor romani.

Partea de pământ a fiecărui roman era însemnată, dar numai cetățeanul roman putea să dobândească pământ. Străinii nu puteau ajunge proprietari.

Lucru vrednic de însemnat este drăgoștea ce o aveau romanii față de pământ. Inima lor se umplea de bucurie când puteau să stea la moșia lor.

Acest lucru se vede până azi la sătenii noștri; numai atunci e fericit românul când se știe la moșioara sa, în cuibul său. Când — fie din orice priceină — e silit a-și părăsi moșioara, e desnădăjduit.

și cât se ruga lui Dumnezeu, și ce mare credință avea! Cât de mult se ruga pentru unirea bisericilor!

Păr. Gabor astăzi nu mai este. S'a mutat la cele veșnice. Așa a voit Domnul, așa a fost planul promiei cerești.

Cine va scoate de acum „Lumina Creștinului”? Cine va îngriji de „Presă Bună”? Cine de cele două tipografii? Cine se va ruga atât de regulat pentru „unirea tuturor”? Președintele M. hai Robu de la Iași multă vreme îi va simți golul și cu greu îi va putea înlocui.

Părintele Gabor, de acum se va ruga pentru „unirea tuturor”, în nemijlocită apropiere de tronul dreptului judecător, care-i va ști răsplăti faptele bune și mari. De acolo de sus, se va îngriji și de „Lumina Creștinului” și de „Presă Bună” și de cele două tipografii, și se va ruga pentru cât mai aproape apariție a unei gazete catolice zilnice în România și pentru noi toți.

Viața lui sfântă, cinstită, ideală, închinată numai altarului dragostei creștinești și presei bune — pentru înțelegerea și înlăturarea cărcii atâta a călătorit, până ce în sfârșit a răcit rău, răceală care i-a curmat și firul vieții — se va continua dincolo, între sfinții Domnului.

la veșni pomenirea lui!

Iullu Maior

Fii om cinstit

Se vorbește mult despre cinste și fiecare se crede cinstit dar foarte puțini se gândesc la aceea că ce înseamnă și cum trebuie să fie un om cinstit.

Necredința în Dumnezeu, ce se răspândește între oameni mai ales în lumea orașelor, face ca cinstea să se întâlnească tot mai rar să fie luată în răș, ori să fie răstălmăcită.

Mulți se cred cinștiți deși fac lucruri pe cari nu trebuie să le facă un om cinstit și un creștin adevărat.

Nu este cinstit plugarul care cu fieceare arătură taie o brazdă din losul vecinului său. El fură pe aproapele lui și furtul lui poate fi cauza multor certuri și judecăți. Necinstit este el dupăcum necinstit este negustorul ce vinde cu măsură false sau cărciumarul ce toarnă apă în vin, ori morarul ce ia vamă cu măsură mai mare. Pentru a fi un om cinstit nu este de ajuns să nu omori sau să nu jefuești la drumul mare, ci trebuie ca la toată viața să fii cumpănit, să te mulțamești cu ce poți câștiga pe bună dreptate nepăgubind pe altul.

Cinstea adevărat creștinească nu stă în aceea ca să lucrezi la viață eum poți numai să-ți mergă bine.

Ea cere înfrânare, cere ca omul să se învingă pe el însuși de aceea ea este tot așa de rară.

Cinstea este un lucru însemnat și roadele ei sunt și mai însemnate. Atunci când domnește cinstea și omenia în societate, atunci și viața este mai liniștită. Cinstea aduce încrederea între oameni și pacea. Dintre oamenii cinștiți dispar bănuielele și certurile. Când între oameni este mai multă cinste și viața este mai sigură căci cinstea este apărătoarea celor slabi.

Se povestesc lucruri frumoase despre țările Nordului și despre cinstea acelor oameni. Acolo viața este mai liniștită și judecări mai puține. Furturile au pierit cu totul și fiecare lucru este sigur unde este pus. Din contră necinstea nu aduce decât neliniște, nesiguranță, nemulțumiri și pări. Lipsa de cinste a stăpânului face pe servitor hot și leneș, dupăcum necinstea acestuia face pe stăpân bănuitor și aspru.

Fiind cinstea un lucru atât de frumos este de dorit ca ea să sălășluiească în inima tuturor. Fiecare poate să fie și să devie un om adevărat cinstit numai să vrea. Mai multă mulțumire tragește în suflet o avere mai mică pe care ai câștigat-o prin muncă cinstită decât una mare la care ai ajuns prin furt și înșelăciune. Și nu este nimic mai frumos decât când auzi spunându-se despre cineva: „N'a fost bogat dar a fost cinstit”. Cinstea creștinească în viața aceasta asigură omului mulțumire și respect, iar în viața celeilaltă mântuirea sufletului.

B. S.

Portul românesc

Un avocat bucureștean numit dr. Ambros Comoroșan a ținut duminică trecută o vorbire despre *portul românesc*. Vorbirea, care s'a ținut la „Casa Femeii”, o asociație din care fac parte cele mai mari doamne din Capitala Țării, ni s'a părut atât de apropiată de cetitorii noștri, încât am crezut de bine să arătăm prin câteva șire cele spuse.

Avocatul bucureștean, se vede cu adevărată simțire românească, a arătat cum s'a desfășurat portul românesc, din timpurile de când avem urme până azi, cum femeile române au cusut și au brodat cu fire aurii și arginții, simboalele pădurilor, ale lanurilor de grâu și ale altor bogății naturale ale țării. A citit apoi din scrierile marilor mănăitor de penă, ca Alexandri, Eminescu, Iorga, Sadoveanu ș. a. acele părți cari sunt închinete portului național.

Lucru vrednic de știut și de mare cinste pentru noi, e următorul. În anul trecut soția dlui Roosevelt, președintele Americii, a făcut o petrecere la care au fost chemate cele mai vestite doamne din Capitala împărăției de peste ocean. Și dna Roosevelt le-a primit pe toate, din ușa casei, îmbrăcată într'un frumos *costum românesc*, brodat în roșu și aur, încât strălucea ca o stea. Și pricetenele dela petrecere au lădat-o mult pentru portul de pe ea. Iar în 1928, motivele românești erau cele mai mult căutate în Capitala Austrieilor, la Viena.

Când doamne mari, cu pricepere și gust în lucruri de acestea, cultivă portul românesc, acesta-i semn că el e pentru neam prilej de mândrie și o comoară pe care nu trebuie să o părăsim.

Preot vrednic

Subinspectoratul pentru Pregătirea Premilitară A. ba Iulia citează prin ordin de zi pe Părintele Traian M. Ștef preot greco-catolic în Poiana Aiudului, pentru mai multe lucruri frumoase săvârșite pe teren religiozo-moral-național: „ținând predici, conferințe de acest caracter în fiecare ședință premilitară”.

„Cu multă însuflețire a arătat tinerilor premilitari, necesitatea pregătirii premilitare, adesea a pregătirii tineretului nostru, a ostașului de mâine. În calitate de Președinte al Subcentrului p. p. Poiana Aiudului se interesează de lucrul necesar stadionului și poligonului de tragere. Pune multă dragoste și multă muncă în colaborare cu organele pregătirii premilitare”.

Pentru aceste fapte merită Păr. Traian Ștef toată lauda. Tot astfel învățătorul Filimon, sblt rez. care știe prețuri munca unui preot, pe tărâm religios și național.

Păr. I. P.

Povestea milionarului

pe care gura lumii l-a făcut furat

Sâmbăta trecută, după masă, orașul nostru vestit prin liniștea și monotonia lui, a trăit câteva ceasuri de frământare ca'n orașele americane unde bandiții vestiți dau lovitură ziua în amiaza mare. S'a pornit frământarea dintr'un svon.

— A fost furat milionarul, a spus cineva. Și svonul s'a întins, cu luteală, strângând pe colțuri lume multă, discutând cu aprindere.

Milionarul e un tânăr pantofar din comuna Tîr, aproape de Blaj. De doi ani de zile era la Moreni, unde se vede că-i mergea mai bine lucrul decât pe aici. A jucat, cam de pe atunci, la loteria de stat, și la ultima tragere l-a câștigat norocul. A câștigat ceva mai bine de un milion.

De vreo câteva zile era acasă și lumea vorbea de norocul ce a dat peste el.

Sâmbăta trecută, pela 2 după masă, o mașină în care se vedeau două uniforme ofițerești și doi civili, a trecut prin Blaj venind dinspre Tîr. Încă n'a ieșit din granița orașului când un țăran, sosit într'o fogă din Tîr, a răspândit svonul:

— A fost furat milionarul! Doi bandiți îmbrăcați în uniformă de ofițer, cu mandat de arestare ticluit de ei l-au ridicat de acasă, și acum îl duc cu mașina care se vede pe drum.

S'a strâns atunci lume multă ca la târg, în toate colțurile de unde se vedea drumul spre Valea Lungă. Pe drum se vedea încă mașina luptând din greu cu norocul și băltoacele.

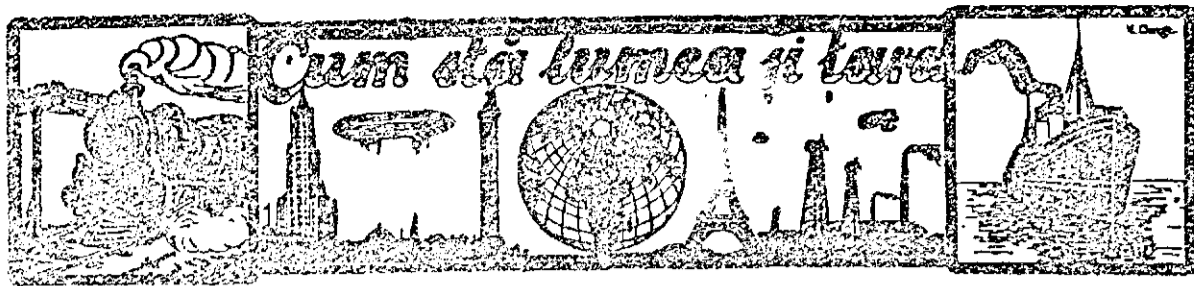
A început atunci gara lumii. Mai întâi neamuri de ale „celui furat”, țărani viăgători — Aprășten lui de ofițer, să nu-l prind în mâinile mele că rămâne fără galoane, spunea unul mai isteț. Au început apoi veștile, tot din gara lumii. Bandiții au fost prinși, căci a dat domnu' Prefect ordin de urmărire, căci uitasem să spun, și domnu' Prefect privea după mașina ce ducea pe milionar. N'a dat ordin, spunea altul, căci doar am auzit când a chemat pe domnu' judecător înapoi, și l-a spus să nu telefoneze nimic.

Spre seară au venit altele. Bandiții au fost prinși la Dumbrăveni, dar milionarul nu mai este. Din ceas în ceas veneau alte vești cari de cari mai nădrăvane. Două zile pe unde trecea nu auziai decât aceeași întrebare: Ce-l mai nou cu milionarul? Și se aprimeau la vorbă. Unul c'o fost arestat dea binelea, alții c'a fost răpit de bandiți.

Marți seara, tânărul cu pricina s'a întors acasă, cu trenul. Venea dela Ploiești, unde l'a fost dus cu mandat de arestare în regulă, de oamenii legii. Un cunoscut de pe la Moreni vrând să scoată bani dela el, l-a făcut arătat mincinoase pe la parchet. A fost urmărit, ridicat, judecat și achitat. Un moș bătrân căruia a auzit că s'a întors, a spus parcă mulțumit: S'or fi schimbat ele vremile și pe la noi, nu mai fi atâta frică de Dumnezeu și de lege. Dar ca să se fure oamenii dela masă puțin ziua în amiaza mare, ca în America, tot n'ajuns.

Condamnați la moarte în Bulgaria

În ultima zi a săptămânii trecute tribunalul din Sofia a condamnat la moarte pe colonelul Velcef și pe maiorul Stanceff cari în toamna anului trecut au încercat să răstoarne guvernul bulgar pe alte căi decât ale legii, și să prelucel puterea. Încercarea nu le-a reușit. Ei au fost trimiși în fața judecătorilor, cari, după două luni de debateri l-au condamnat la moarte.

Primirea M. Sale Regelui la București

Noutăți din Statul Țării — Pe frontul din Africa lupta continuă —
Revoluție la răsărit

Maiestatea Sa Regele a sosit în țară

Miercuri seara (19 Februarie) trenul cu care Maiestatea Sa Regele Carol se întorcea dela Paris, a intrat în țară prin punctul de graniță Jmbolia. Aici a fost întâmpinat de d-ii R. Franasovici, ministrul comunicațiilor și N. Titulescu ministrul externelor.

Joi dimineața, la ora 11.30, trenul regal, împodobit cu steaguri s'a oprit în gara de nord a Capitalei. În așteptarea Soveranului au ieșit Marele Voevod Mihai, M. Sa Regina Elisabeta, cu cari s'a îmbrățișat. Apoi guvernul, reprezentanții bisericii, ai oștirii și public mult de tot. Primarul Capitalei i-a oferit pâine și sare spunându-i: Bine ai venit sănătos, Maiestate. După ce a stat puțin de vorbă cu Miniștri, M. Sa s'a urcat în automobil cu Voevodul Mihai, și a plecat la Palat în uralele mulțimii.

S'a deschis Parlamentul

Joi, în 20 Februarie, s'a deschis Parlamentul, după o vacanță destul de lungă.

Intre legile cari se vor vota mai întâi sunt legea administrativă, legea pentru apărarea viticulturii, agriculturii și a codului penal.

O lege a fost votată sâmbăta trecută, despre care se crede că va prilejui discuții înfocate. Legea spune că se vor ierta acei cari s'au făcut vinovați de nerespectarea legii devizelor (banii străini).

Discuțiile se vor aprinde din pricina următoare. Un anumit Grosz, evreu după nume, a păgubit statul cu sute de milioane Lei, călcând tocmai susnumita lege, adică a devizelor. El a fost prins în Austria, la Viena, și în curând va fi adus în țară.

Se spune însă că el avea multe legături sus puse în partidul liberal.

Deputați și senatori, ba chiar miniștri sunt învinuiți că l-au ajutat atunci când a păgubit statul. Dacă va sosi în țară, el va spune totul, ca să nu fie singur, să fie alături de el fețe înalte ca să scape mai ușor. Cei de acasă însă, i-au făcut portită de scăpare de pe acum. Au votat legea amintită ca el să fie lăsat liber în care caz nu-i silit să-și descopere tovarășii.

Legea încă n'are putere căci trebuie votată și de Senat și iscălită de Maiestatea Sa Regele. Marele ziar bucureștean „Universul”, scriind împotriva acestei încercări de a acoperi pe cei vinovați, a cerut Maiestateii Sale să nu iscălească legea. De altfel celelalte partide, mai ales partidul național-țărănesc, cel mai puternic partid din opoziție, va lupta din răsputeri ca să împiedece această faptă

prin care partidul liberal încearcă să acopere pe unul care a păgubit țara. Lucrurile stau adică așa: În jurul acestei legi se prevăd discuții furtunoase.

Lucruri văzute de gazetari străini pe frontul din Africa

Gazetarii străini cari se găsesc ca privitori pe pământul abisinian, au vizitat câmpul de luptă dela miază-zi de Makalle, unde italienii au avut o victorie strălucită. La întoarcere au spus că pământul e acoperit încă de cadavre, cari din pricina că sunt prea multe au rămas nelngropate.

În urma luptelor au rămas sate cari n'au nimic de mâncare. Locuitorii acestora au fost duși în alte părți, în regiuni bogate, căci altcum mureau de foame.

Pe câmpul de luptă s'a găsit manta de sărbătoare a Rasului Malugheta, brodată cu fire de aur, căci în fugă și-a lăsat toate bagajele pe câmp.

Spun gazetarii că din vârful muntelui unde s'a dat lupta, se văd sate în flăcări, aprinse de abisinienii cari se retrag și de bombele ce cad din aeroplanele italiene. Căci o mulțime de aeroplane urmăresc pe abisinieni.

O știre din Abisinia anunță că s'a încercat un complot asupra Negusului. În rezervoarele de benzină dela aeroplanul său, s'a găsit nisip, din care pricină s'a stricat.

Pentru a grăbi sfârșitul luptei, italienii au mai trimis în Abisinia 50 de mii de lucrători și cinci divizii motorizate.

O știre mai nouă, sosită din lagăr abisinian, anunță o victorie a soldaților Negusului, care s'ar fi câștigat astfel. Rasul Imru, care se găsește cu soldații săi aproape de Axum, a trimis două coloane spre râul Mareb. La înapoere coloanele au spus că au nimicit 15 depozite italiene cu arme, 30 de care de asalt și câteva autocamioane. Acum, pentru întâiași dată de când au pierdut cetatea Axum, abisinienii au trecut dincolo de linia Adua-Axum.

Trimisul unui mare ziar străin, anunță că într-o localitate italienii au fost surprinși pe când ascultau, la un altar sub cerul liber, sfânta slujbă. Surprinși nărnarmați, ei au fost măcelăriți. Preotul care slujea n'a fost atins. Asemenea și altarul.

Italienii spun că știrea de mai sus nu e adevărată.

Pe frontul de nord, aproape de Makalle, italienii au încercuit cinci mii de abisinieni cărora li-s'a tăiat orice drum de fugă. Ei luptă din răsputeri să scape dar se pare că vor fi prinși cu toții.

În lupta dela Amba-Aradam, unde abisinienii au avut pierderi foarte mari, au fost găsiți soldați cari aveau pe carnetul de identitate semnele degetului celui mare. Acest lucru dovedește că făceau parte din așa numitul regiment „voluntarii morții”, cari s'au legat prin jurământ să omoare câți mai mulți italieni.

Schimbare de guvern în Spania

La începutul săptămâni trecute s'au făcut alegeri de deputați în Spania. Cele mai multe voturi le-au luat republicanii. Partidele de dreapta, adică acelea cari vreau rege în fruntea țării, au fost învinse.

După alegeri, mulțime mare de cetățeni au manifestat pe străzi cerând îndepărtarea guvernului care sprijinea pe cei de dreapta. Au amenințat chiar cu revoluția dacă nu se va face schimbare la cârma țării. Guvernul și-a dat atunci demisia și în locul său s'a format un guvern republican în frunte cu Azana, care a avut în alegeri cele mai multe voturi.

În noul parlament spaniol intră și o fată, căci în Spania au drept de vot și să fie alese, și femeile. Fata de care amintim a umblat în propagandă, a ținut mai multe sute de cuvântări înflăcărâte. Spun gazetele străine că o cunosce și copiii. Ar fi bine să se știe dacă va face și în Statul Țării aceeași ispravă ca și în propagandă.

Revoluție în Japonia

O telegramă sosită din Japoia anunță că s'a produs acolo o revoluție militară. Lucrurile s'au petrecut astfel.

Un regiment de infanterie trebuia să plece din Capitală spre o provincie a țării. În dimineața plecării au refuzat să plece, și soldații cu ofițerii în frunte au ocupat ministerul de externe. S'a încercat și ocuparea altor autorități. Au fost omorâți primministrul, ministrul de externe și de finanțe.

Pricina revoluției e următoarea. Militarii cer mereu bani mulți pentru înarmarea țării, ca să fie gata de războiu. Ministrul de finanțe, susținut de primministru și chiar și de Împăratul, nu dă bani câți cer ei căci spune că sărăcește țara.

După ultimele știri se pare că revoluționarii nu și-au ajuns ținta. Ei nu vor putea pune mâna pe putere, căci guvernul a început să-i înfrunte cu tărie.

Viscolește cumplit în Basarabia și Bucovina

Din Basarabia vin vești de furtună mare. A nins mereu săptămâna trecută încât zăpada a atins în unele părți înălțimea de doi metri. S'a pornit apoi un vânt năprasnic. A început să ningă de jos în sus, să fie împrăștiată zăpada ce se întinase ca un acoperământ alb peste pământ.

S'a vestit că două trenuri au rămas înzepezite în mijlocul câmpului. Câteva ore călătorii au trăit clipe de groază, gândindu-se că dacă nu pot veni ajutoare vor îngheța acolo toți, între două stații. Cu greu au putut înainta două locomotive cari au adus trenul în stația de plecare.

Aceeași situație e și în Bucovina. Tre-

nurile nu mai pot circula de vro' două zile. Lucrătorii se trudesc să desfunde liniile înzepezite.

D. general Cihoschi a fost achitat.

Cetitorii noștri își amintesc de „afacerea Skoda” care a frământat luni ba chiar ani de zile țara noastră. Mulți politicieni au făcut din această afacere o armă împotriva partidului național-țărănesc și au reușit ca să trimită în judecată pe generalul Cihoschi, fost ministru de război în guvernul Maniu. Săptămâna trecută Curtea de Casație, cea mai înaltă judecătorie a țării, a judecat pe d. general Cihoschi de învinuirile aduse. L-a găsit însă nevinovat și de aceea l-a achitat, arătând astfel că guvernul diul Maniu a lucrat spre binele țării când a făcut contractul de cumpărare de arme dela fabrica „Skoda”.

Prețul bucatelor. La Corolanța bucatetele se vând cu prețul următor vagonul: Orz, Lei 26 mil. Rapiță de primăvară 53 mil. Rapiță sălbatecă 43 mil. În 74 mil. Măzărlăhe din grâu 33 mil. Floarea soarelui 57 mil. Fasole Ialomîța 44 mil. Fasole Dobrogea 47 mil. Grâu 54 de mil, cucuruz 25 mil 750.

Alegere de senator în jud. Bihor.

Săptămâna trecută s'a ales un senator al consilierilor comunale în jud. Bihor. Din cele 421 de comune ale județului au fost chemate la vot numai 99. Național-țărăniștii au rămas nemulțumiți din pricina că n'au fost chemate la vot toate comunele și de aceea și-au retras candidatul. A rămas un singur candidat, liberal, d. Luca subsecretar de stat la interne. Din cele 899 voturi, 622 au fost date diul Luca, fiind astfel ales. Restul de 277 voturi au fost date național-țărăniștilor, cu toate că aceștia și-au retras candidatura.

Ce-am trimis în strălănatate. Incepând cu 10 până în 20 Februarie, au ieșit din țară următoarele cereale. Pentru Anglia: 4 milioane 850 mil kg. cucuruz și 25 mil kg. fasole. Austria: 300 mil kg. orz. Grecia: 232 mil kg. fasole, un milion 876 de mil 943 kg. orz. Franța: 702 mil 690 kg grâu. Turcia: 44 mil kg. oțel nelucrate. Siria: 70 mil kg. fasole. Cuba: 69 mil 750 kg fasole. Palestina: 17 mil 850 capete păsari; 259 kg. brânză; 200 mil 600 kg. sămânță de floarea soarelui.

S'a scufundat un vapor cu 30 de persoane. Săptămâna trecută s'a lăsat ceață groasă asupra apelor. Din pricina ceței, un vapor englez, ce se găsea pe Oceanul Atlantic, s'a lovit de stâncile din apropierea unor insule. Vaporul s'a scufundat împreună cu cei 30 de călători ce se aflau pe el.

L-au jefuit tovarășii de beție. Locuitorul Ioan Weirich, după nume sas, de fel din comuna Satu Nou județul Năsăud, a plecat săptămâna trecută la târg la Bistrița să cumpere vite. În buzunarul hainei avea 17 mil. La Bistrița a intrat târgovețul într'o crâșmă, căci spun mulți așa-i obiceiul. Dar și-a dat seama în curând ce înseamnă să pleci la lucru trecând prin casa celui necurat, în loc să cercetezi lăcașul Domnului. După primul pahar a prins gust de al doilea, de al

treilea, până ce mintea l-s'a întunecat și n'a mai putut ține măsura. Și-a găsit și tovarăși, de cari sunt destul, și încă tare isteți, pe la orașe. Chefal început de cu seară a ținut până dimineața. Când să plătească, plătește dacă ai de unde. Tovarășii l-au jefuit și au plecat lăsându-l singur. Acum umblă pe la poliție să prindă pe cei ce l-au jefuit, și blastămă clipa când a pus mâna pe cel dintâi pahar.

Vârsta stelelor. Un învățat francez, care se ocupă încă din tinereță cu bolta cerească, pe care o studiază mai ales în cursul nopții, spune că stelele din Calea Laptelui au apărut — de unde? — acum sunt câteva zeci de miliarde de ani. Mai anii trecuți alt mare învățat le dădea numai câteva sute de milioane de ani. Mâne, altul le va întineri sau le va îmbătrâni. Căci cine știe începutul vremilor, afară de Acela care a pus mișcarea în lume, drept început al timpului, și care va opri, dacă va voi și când va voi, toată mișcarea, intrând atunci toate în repausul dela început.

Nenorocire pe un vapor. Sâmbăta trecută, într'un port italian se încărca un vapor cu bombe pentru soldații italieni cari luptă în Africa. Lucrătorii au scăpat o ladă cu bombe și atunci s'a produs o explozie. Unul dintre lucrători a fost omorât iar alte patru persoane au fost grav rănite. Aceleași bombe, dacă ar fi explodat pe câmpul de luptă din Africa, ar fi omorât cu mult mai multe persoane.

Veninul albinei este leac. Un profesor din Viena arată, într'o carte a sa mai nou apărută, că veninul albinei s'a folosit și în vechime ca leac. Astfel medicii vechi chinezi și indieni precum și cei din evul mediu îl foloseau regulat. Bazându-se pe datele acestor, acest profesor a încercat multe de toate păsăce în sfârșit a putut dovedi că veninul de albine este un leac minunat și aproape sigur împotriva reumatismului, a aprinderilor de nervi și a anumitor boli de piele. Acest venin se vinde astăzi foarte scump și se dă ca injecție sub piele.

Când va fi omorât Hauptmann. Un vestit avocat american a fost rugat să apere pe Hauptmann, să încerce să-l scape dela moarte la care a fost condamnat învinuit fiind de răpirea copilului lui Lindberg. Avocatul a stat de vorbă cu Hauptmann cinci ceasuri. A plecat apoi și a declarat că nu-l va apăra și că ar face foarte bine dacă ar spune acum totul. Judecătorul a fixat moartea lui Hauptmann pentru ziua de 30 Martie.

Fă bine și așteaptă rău. Doi nădrăgari cu soțiile lor au ajuns în comuna Petric, jud. Severin, chipurile că sunt artiști cari fac gimnastică. În numita comună au cerut gazduire unui gospodar, fruntaș al satului. Acesta l-a primit cu voce bună, l-a și ospătat și le-a dat cameră de culcare. Dimineața a vrut să le ducă laptele în pat, dar du-l dacă al cui „Artiști” au fugit peste noapte sterpelind din puicucul gospodarului vreo cinci mil Lei. Văzându-se înșelat, acesta s'a plâns jandarmeriei cari încă în aceeași zi au prins pe hoji.

Vrajba face mult rău. Pentru alegerea din jud. Mehedinți au plecat la fața locului, în propagandă, mulți partizani din Capitală și din alte orașe, a celor două partide național-țărănesc și național-creștin. După ce s'au terminat alegerile, propagandiștii au plecat spre casă. În dreptul stației Strehaia, un glonț a spart fereștile trenului în care se găseau național-țărăniștii. Nu s'a întâmplat moarte de om. Cel care a tras va fi totuși

pedepsit căci așa cer legile țării. Va fi cine știe ce nenorocit, amețit de beaură și poate de ceva bani, va infunda pușcăriă lăsându-și familia fără sprijin. Căci așa pătesc cei cari se învrăjesc pentru lucruri cari nu le aduc nici un folos. În loc să-și vadă liniștii de gospodărie, se învrăjesc pentru alții.

Zăpadă mare în Basarabia. Dealurile ardelenne, albite până mai săptămâna trecută, s'au înegrit iarăși. Zăpada s'a topit acum plouă câte puțin, se face vreme frumoasă și cerul iar se înorează. Din Basarabia, pe unde a bătuit anul trecut seceta, vine știri că a nins mult și că pământul e acoperit de un strat gros de zăpadă.

Steag din păr omenesc. Gazetele străine scriu despre primul steag de război din păr omenesc. L-au făcut opt sute de fete japoneze din părul lor, este de culoarea roșie și poartă simbolul național japonez care este un soare răsărit. Fetele au făcut acest lucru din dragoste de țară căci Japonezii își iubesc foarte mult țara. Steagul va fi predat unui regiment de gardă ca să servească în timpul război drept îndemn la curaj și apărare a patriei. Soldații cari vor avea în fruntea regimentului acel steag vor lupta de bună seamă cu mult curaj.

Ce plată are Regele Angliei. Imperiul britanic (așa se numește Anglia cu toate coloniile sale) e cel mai mare și mai bogat imperiu din lume. Așa că și Regele său e cel mai bine plătit din lume. Regele Eduard primește anual, în Lei românești, 470 de milioane. Mai are apoi venite personale cari se urcă anual la un miliard două sute milioane. Cu câștigul lui pe un an, statul românesc ar pute-o duce mai bine de o lună.

† Ioan Deac preot pensionar în Roșia de Secaș, a trecut la cele veșnice, împărțind fiind cu sf. Taine, în ziua de 23 Februarie 1936, în al 84-lea an al vieții. A plecat spre lăcașurile Tatălui ceresc după ce a servit 55 de ani la altarul Domnului. — Fie-i partea cu dreptii!

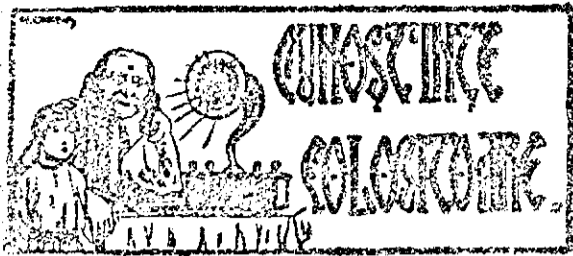
Cerc cultural

Cercul cultural al învățătorilor „Valeriu Aiuului” și-a ținut prima ședință în ziua de 26 Ianuarie a c. în Aiudul de sus. Program destul de bogat. Conferința pentru anii învățătorii ținut-o dl. inv. Munteanu, care vorbește despre rolul învățământului în școlile de la sate.

Ședința publică: participanți mulți, luni cărturarscască din Aiud și jur. Se prezintă bini corul elevilor prezum și o piesă teatrală bine reușită.

Vrednică de pomenit este conferința dl. Moise Miron inv. dir. în Vălișoara. Vorbește despre obligativitatea școlară și folosul ei, vorbește foarte bine, încaut asistața îl răsplătesc cu aplauze îndelungate. Din partea „Astrai” participă Păr. Ion Belu.

Asslăș Cerc cultural a ținut a doua ședință în 9 Febr. ort. la Rimetea. Conferință intimă ținută de inv. din Colțești, coruri, declamații toate bine reușite. Dl. Moise Miron inv. din Vălișoara se prezintă bine și aici, ține o lecție practică, foarte bine reușită. La ședința de după amiază conferențiază publicului dl. inv. Rustu care vorbește despre problema salariilor învățătorilor. La sfârșit a vorbit foarte bine dl. Cristea inv. din Aiudul de sus despre pomul cultură.

Ceaiu din buruieni

3. Alte frunze bune pentru ceaiu

Pătăgînă. Din frunze de pătlăgînă se pregătește ceaiu, care îndulcit cu miere e bun pentru vindecarea tusei, a răgușelei și a trîngilor. Ceaiul de pătlăgînă amestecat cu mierea uraului și cu jalea e curățitor de sânge. Dacă se pune și pelin e bun pentru mistuire și alină boalele de stomac.

Pelinul. Foile de pelin trebuie oulese vara. Ceaiul de pelin aștigă pofta de mîncare și scoate viermii din mațe. E bun și pentru spălarea rănilor și a bubelor. Cu ceaiu de pelin se spală și ochii bolnavi.

Rosmarinul. Ceaiul din frunze de rosmarin se întrebunțează în toate boalele de stomac și mațe. Ceaiul de rosmarin e întăritor și se dă bolnavilor slabiți de boale lungi.

Ruta. Are un miros puternic. Ceaiul din frunze de rută e bun pentru pornirea regulelor la femei. Potolește și durerile de oap.

Salvia sau Jalea. Are frunzele groase, cenușii și aspre, florile albastre, rar albe. Ceaiul de frunze de salvie întărește stomacul. Cu ceaiu de salvie se face și gargară la gâlci și se spală rănilor și bubele.

Saschul. Buruiană cu tulpina întinsă pe pământ, frunzele ovale și florile albastre. Ceaiul din frunze de saschiu ajută la mistuire. Ceaiu de saschiu beau și femeile cari vreau să întarce, căci oprește laptele.

Sănișoara. Buruiană cu frunzele numai jos și de forma unei palme cu cinci degete. Din frunze de sănișoară se face ceaiu bun la boalele de stomac cu vărsare de sânge și la boalele de rărunchi. Cu ceaiu de sănișoară se face și gargară la răni pe gingii și pușchii pe limbă.

Silnic sau Coarda telor. O buruiană târîitoare, cu frunzele orestate pe margine și florile albastre la subsuoara frunzelor. Crește prin livezi de pomi, tufișuri și păduri. Ceaiul de frunze proaspete, strivite și stoarse e bun la tusa veche și scuipare de sânge. Amestecat cu frunze de coada șoricelului e bun și pentru spălarea și oblojirea rănilor.

Sipică. Cu frunze de sipică se face ceaiu bun pentru curățirea sîngelui și asudare. Cu ceaiu de sipică se spală și rănilor și bubele.

Smeura. Din frunzele de smeură încă se poate pregăti ceaiu. Cu acest ceaiu se spală ochii bolnavi, roșii și urduroși. Ceaiul de frunze de smeură îndulcit cu miere e bun pentru boalele de piept și răceli. Cu acest ceaiu se poate face și gargară în boalele de gură și de gât.

Tarhonul. Ceaiul de frunze de tarhon face poftă de mîncare. E bun și

pentru scoaterea viermilor din mațe la copii.

Traista ciobanului. Din frunze de traista ciobanului se face un ceaiu bun la pierderi de sânge la femei, căci oprește sângele.

Volbura mare. Crește pe lângă garduri, prin tufișuri și păduri. Frunzele puse într-o ceașcă de apă fiartă și atrecurate, dau un ceaiu bun pentru cei ce sufer de ficat.

Vița de vie. Frunzele de viță de vie amestecate cu frunze de măgheran și fumăriță sunt bune pentru pregătirea unui ceaiu ce se folosește la spălutul ochilor bolnavi. Femeile cărora li-se opreso regulile încă întrebunțează ceaiu de frunze de viță de vie.

Ion Popu-Câmpoanu

Cum să se îngrijească cei bolnavi de tuberculoză (oftică)

Într-un număr trecut al gazetei noastre în articolul „Ce trebuie să știm despre tuberculoză”, am arătat de unde și cum ne îmbolnăvim de tuberculoză. În articolul de față vom scrie despre îngrijirea și hrana bolnavilor de tuberculoză.

Greutatea ce o întâmpină medicina în combaterea răspîndirii tuberculozei este mare, și aceasta din două cauze: 1) Bolnavii nu se caută chiar la începutul boalei (cazul cel mai dea) sau medicii descoper boala mai târziu, și la tot acest timp bolnavii răspîndesc boala fără să știe de ea 2) nu putem izola toți bolnavii din mediul lor familiar, avînd în vedere numărul lor așa de mare și timpul așa de îndelungat necesar pentru tratament, căci ar trebui să dispunem de spitale cu mii de paturi ca să-i izolăm pe toți. Ar fi și foarte greu de realizat, pentru faptul că nu poți lua din sânul familiei atâtea brațe de muncă, cari cu toată boala lor, își câștigă existența zilnică și a familiei lor.

Ținînd seama de cele de mai sus, înțelegem că în lupta contra tuberculozei, nu putem avea rezultate bune, decât atunci cînd fiecare bolnav este conștient de boala lui, își dă seama de pericolul mare de îmbolnăvire în care se găsește cei din jurul lui, și se ține cu strictețe de regulile igienice și de sfaturile medicale.

Ce vom face cînd un membru din familie este tuberculos?

Cea mai bună măsură ce o putem lua este să-l izolăm sigur în o cameră, care să fie bine aerisită și cea mai luminoasă. — În-vățăm bolnavul să nu scuipe nici odată pe podeaua camerei, li vom pune spre folosire o scuiptoare de sticlă sau porțelan, cu gura largă și cu capac, în care punem puțină apă de var, sau chiar apă simplă. Pentru mîncare, dormit, spălat etc. bolnavul va avea obiecte pe cari le va folosi numai el. Vom stărpi din cameră muștele; podeaua camerei se va curăți cu cârpă udă, nu cu mătura uscată ca să nu se ridice praful. Vizite în camera bolnavului, și plimbări cu el, sunt permise ele nefiind primejdioase.

Ce va face bolnavul? În primele săptămîni de boală, el va sta pe pat, într-o cameră cu ferestrele deschise.

Repausul (liniștea) va fi complet, adică bolnavul nu va face nici o muncă, se va feri cât este posibil și de vorbă prea multă.

Mai târziu i-se permite scularea prin cameră și plimbări înaintea de masă, însă fără oboseli — Pe lângă repaus, bolnavii vor face o cură de aer, aceasta în tot timpul boalei

și anume: nu vor închide ferestrele decât în timpuri ploioase sau cu ceață, în rest fie vară fie iarnă (bolnavul fiind bine acoperit) ele rămîn deschise. Frigul are o influență bună asupra boalei, ajutînd la o mai bună ardere a mîncărilor în organismul bolnavului și mîriind pofta de mîncare. Celor cu posibilități materiale dacă au tuberculoză la plămîni, li-se recomandă o cură la munte (la noi în țară la Colibița, Predeal, Bran, etc.) unde se găsesc și sanatorii (spitale pentru tuberculoză).

Pentru cei cu tuberculoză la os, încheieturi, piele etc. este bună cura la mare. După cura de aer, bolnavii se simt mai bine, li-se mărește pofta de mîncare și somnul, le scade căldura, le trace azudarea așa de neplăcută la cei bolnavi, și li-se liniștește chiar și tusea.

Cura de soare are rezultate bune în tuberculozele cari se deschid în afara corpului (acrofuloze, os etc.), dar în tuberculozele de plămîni în foarte multe cazuri, are un efect rău ajutînd chiar progresarea boalei.

Nutremîntul la cei tuberculoși nu se deosebește mult de al celor sănătoși. — Se va scoate complet din mîncare oțetul; se va micșora la cantități cât mai mici cafeaua ceaiul, benturi tari, sifoazele. Laptele să nu treacă de 1 litru.

Bolnavii vor mîncă de 5 ori la zi, câte puțin să nu le strice la stomac. Mîncările vor fi felurite, bine pregătite și date bolnavului cât mai curat și mai frumos, așa ca să-i mărească pofta de mîncare.

De fiecare aș putea spune următoarele:

1) Este de recomandat fieșărui bolnav o cură de 3—6 luni la un sanator unde pe lângă tratament mai complet, bolnavul își va face și o anumită educație de igienă și dietă, o adevărată disciplină morală, pe care o va urma și acasă spre binele lui și al familiei lui.

2) Celor cari au bani li-se recomandă după caz o cură de aer la munte sau la mare însă trebuie să știm că o putem face ori unde, aproape cu aceleași rezultate.

3) La baza tratamentului tuberculozei, stau măsurile de igienă și dietă: repausul, aerul, lumina și nutremîntul, acestea ajută corpului omeneșc în lupta ce o poartă împotriva germenilor boalei.

Dr. Vasile Spineanu

Despre microbi

Pe badea Toader Furtună îl cunosc de copil, fiindcă oridecâteori venia pe la noi mă lua pe genunchi și-mi alina copilăria cu cele mai frumoase povești. Era chipșor la statură, sfîtos la vorbă și harnic ca o albină. În vacanțele școlare mă ruga adesea să-i citesc diferite istorioare, căci era iubitor de învățtură, iar mai târziu, în anii de universitate, mă descosea în fel și formă despre toate înserurile pe care le citia în gazete sau la vorba satul.

Dar și astăzi ca și acum 20 de ani, simt o deosebită plăcere cînd ne întănim și stăm de vorbă. Auzind că m'am întors dela București, soși cel dintăi să mai afle din cele nou-tăți. Vorbiram despre toate și ne opriram la politica.

— Vezi, dă nepoate, politica asta bat-o pîrdalnicul s'o bată, ne-a înrăit sufletele și ne-a sărăcit ogoarele. Căutăm să ne înțelăm unii pe alții, fără să ne gîndim la păcat și la judecata din urmă.

— Adevărat ai grăit moș Toadere, dar o vorbă bătrănească ne spune că cu o mic-elună poți prînză însă niciodată nu poți cina. De lucrul căștigat pe nedrept să nu se busure nimeni că praf se alege de el. Nu poți duce o viață liniștită și fericită dacă cugetul nu-ți este curat. Nouă, plugarilor însă, cele mai mari

pagube și neazuri ni le aduce învechia, băutura și nepriecerea creșterii și îngrijirii animalelor. Luați pildă dela sașii din comunele vecine și vedeți cu câtă dragoste și pricepere știu ei să-și crească, să îngrijească, să vaccineze și să-și ferească animalele de diferite boli. Căci adevărații dușmani ai sănătății animalelor noastre sunt *microbii*, moș Toadere, și de ei trebuie să știm cum să ne apărăm.

— Bine, nepoate, îi fi având dreptate, că nu degeaba ai învățat prin cele școli, însă spune-ne și nouă ce sânt *microbii* ăștia și cum ne putem feri animalele de ei?

— *Microbii*, moș Toadere, sunt germeii sau sămânța bolilor. Fiecare boală își are *microbul* ei, după cum fiecare plantă își are sămânța ei. Sunt niște vietăți (viermișori) așa de mici că nu-i putem vedea cu ochiul liber, ei numai cu ajutorul unui fel de ochiș, numit *microscop*. Acest ochiș este așa fel înțeles că dacă ne uităm prin el la un fir de mătasă îl vedem gros ca un deget, iar un firicel de nisip, mare cât o muce. *Microbii* nu se văd decât cât un punct.

Astăzi putem spune cu drept cuvânt că doctorii au reușit să afle *microbii* aproape a tuturor bolilor.

Microbii trăiesc în apă, în aer, pe pământ în corpul și pe corpul animalelor, dar mai cu seamă în locurile umbrase, ferite de soare. Să știți că zicala bătrânească „unde intră soarele, nu intră doctorul” este foarte adevărată, fiindcă razele soarelui omoară *microbii* în câteva minute și îndepărtează boala. Lăsați dar ca în grajdurile voastre să fie cât mai multă lumină, cât mai mult aer curat și îndepărtați murdăria, căci odată cu ea alungați și *microbii*! Grijiți ca fântânile voastre să fie curate și nu adăpați vitele în orice mociră, căci de acolo le vine boala și chiar moartea! Nu aruncați cadavrele căinilor, a șobolanilor și chiar a vitelor moarte de dalac, în râuri și pârâie, căci ele sânt adevărate cuiburi de *microbi*, și îngropați-le cât mai adânc în pământ! S'au văzut cazuri când vitele cari se adăpau în pârâul în care mai spre izvor s'au aruncat un cadavru de vită, s'au îmbolnăvit, în sate întregi.

Microbii sânt distruși prin fierbere. Iar dintre medicamente cele mai des întrebuințate pentru stărpirea lor sânt: sublimatul, fenolul, laptele de var, permanganatul, creolina etc.

Prezum vedeți *microbii* ze găsește răspândiți pretutindea în natură. În apa de băut se găsesc până la 100 de *microbi* la 1 cm de apă. Dacă însă noi și animalele noastre nu ne îmbolnăvim totdeauna când înghițim *microbi*, aceasta se datorează faptului că organismul animal își are soldații lui, îl apără de *microbi*.

— Ce înțelegi d-ta, nepoate, prin acești soldați care ne apără de *microbi*?

— Moș Toadere, soldații corpului nostru sânt globulele albe din sânge. Întâi și întâi trebuie să-ți spun că sângele omului și al animalelor este format dintr-o parte apoasă, numită *plasmă* și din nenumerate mărgele rotunde, unele de culoare roșie, numite *hematii* sau *globule roșii*, — ele dau sângelui culoarea roșie, — altele de culoare albă, numite *leucocite* sau *globule albe*. Într'un cm³ de sânge se găsesc cam 8000 de globule albe. Sânt ceva mai mari decât *microbii*, totuși nu se văd cu ochiul liber, ei numai cu *microscopul*.

Când *microbii* intră în corpul animalelor fie prin tăietură, fie că sânt înghițiți odată cu mâncarea sau apa de băut, ei cantă să se imprăștie în tot organismul prin niște vinișoare foarte subțiri. Aici însă stau de veghe globulele albe cari le ies în cale și o adevărată

luptă se înalță între ei. Globula albă caută să înghiță *microbul*, iar acesta la rândul său caută să omoare globula albă prin otrava sa. Dacă globulele albe ies învingătoare animalul rămâne sănătos, dacă însă *microbii* reușesc să omoare globulele albe, animalul se îmbolnăvește. În acest moment trebuie să cerem ajutorul medicului veterinar care prin medicamentele ce ni-le dă, vine în ajutorul corpului animalului, fiindcă aceste medicamente nu sânt altceva decât niște otrăvuri cari omoară *microbii* și vindecă animalul.

Sânt însă, moș Toadere, foarte dese cazurile când țărânul român nu cere ajutorul și sfaturile medicului, decât în cazurile cele mai grave, când vede că nu mai este scăpare și după ce a încercat cu toate leacurile băbești auzite de la uzul și dela altul. De multe ori în asemenea cazuri toată știința doctorului este zadarnică, fiindcă numai după câteva zile dela îmbolnăvire întreg corpul animalului este plin de *microbi*, ca un furnicar, și orice ajutor este zadarnic.

Dr. Ioan Seiceanu
medic veterinar

Cărți nouă

SUB CEDRUL DELA ROMA, poezii de P. Mihai Demeter. Tipografia „Serafica”, Săbăoani-Roman 152 pagini. Prețul 25 Lei.

SCRISOAREA ENCICLICĂ a Sf. Părinte Papa Piu XI despre preoția catolică. Cu o scurtă introducere de Mons. Dr. Valerio Valeri, nunțiu apostolic. Editura ziarului „Farul Nou” București, Str. General Berthelot, 19. — 79 Pagini. Prețul 20 Lei.

Poșta gazetei

Pentru ceice ne trimite articole la gazeta. Vă rugăm scrieți numai pe o parte a hârtiei. Lăsați loc mult gol printre șire, ca să se poată face corecturile de lipsă. Nu scrieți în limbă pășărească, ci în limba poporului pe care s'o înțelege toată lumea. Ceice nu ascultă aceste sfaturi ale noastre, se expun primejdiei de a li-se arunca scrisul la coș.

Comuna Bolan, Județul Târnava-Mică

Nr. 152—1936

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 18 Martie 1936 ora 10 în localul primăriei comunale Bolan, județul Târnava-Mică se va vinde prin licitație publică cu oferte închise și sigilate în conformitate cu art. 88-110 din legea C. P., spre exploatare, prin tăiere definitivă în parchetul anului 1935—1936 pârârea comunală Fundătura în suprafața de 4 ha. cu volumul aproximativ:

a) Lemn de lucru 126,869 m. c.; b) Lemn de foc 410 m. steri; c) Lemn crăci 200 m. steri. Prețul de strigare 40.273 Lei, adică patruzeci mii două sute șaptezeci și trei Lei.

Condițiunile se pot vedea la Inspectoratul Silvic Șghișoara, Ocolul Silvic Blaj și Primăria Bolan.

Garanție provizorie 2500 Lei în numerar. Supraoferte nu se primesc.

Bolan, la 18 Februarie 1936.

(371) 1—1

Primăria Comunală

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Primăria comunală BAZNA Jud. Târnava-Mică

Nr. 136—1936

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 8 Aprilie 1936 ora 10, se va ține la primăria comunei Bazna, licitație cu oferte închise și prin strigări pentru vânzarea următoarelor locuri de case.

Un loc de casă lângă „Vila SCHINKER” în extinzune de circa 184 st. p. prețul de strigare Lei 50.000 (cincizeci mii Lei).

Un loc de casă între vilele „Maria” „Mercur” în extinzune de circa 164 st. p. prețul de strigare Lei 30.000 (treizeci mii Lei).

Un loc de casă între vilele „Hirling” „Mercur” de circa 383 st. p. prețul de strigare Lei 70.000 (șaptezeci mii Lei).

Licitațiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile din Legea Contabilității Publice și a Regulamentului O. C. L.

Toate persoanele care vor lua parte la licitație, vor depune pe lângă ofertă și o garanție de 5 la sută din valoarea ofertei.

Condițiunile de vânzare pot fi văzute, în fiecare zi, între orele oficiale la primăria comunei Bazna.

Bazna, la 5 Februarie 1936.

Primar

Notar

ss. Eugen Muntean ss. Hermann Gros
(370) 1—1

3 Lei buc.

3 Lei buc.

De vânzare:

Mai multe varietăți de vițe altoite și anume:

Rizling italian, Pinot gris (Rulend) Mușcat Ottonel, Fetească, Fetească gală, Neuburger (Silvan verde selecționat) Mustoasă albă, altoite pe Riparia portolis și Rip×Rupestris, 3309 buc. á 3 Lei adresa: Sâncel p. Blaj IOAN BĂRBAN

(3-4) 365

Pepinierele „GROZA”

Războieni (Jud. TURDA)

Oferă POMI RODITORI, vițe altoite din renumita varietate AFUZ ALI trandafiri ÎNALȚI și PITICI din varietățile cele mai noi. Puieti sălbatici (porcoltoi) pentru pomi roditori. Prețuri reduse. Catalog gratuit la cerere.

(365) 3—5

ICONOSTASE,

piclura murală, artistică
EXECUTĂ PICLORUI

ANTONIU W. ZEILER

Atelier fondat în anul 1903 în BLAG